

RÆDSEL

(eller *mod tanker*)

Den der ikke har nogen angst, har ikke nogen fantasi.

- Erich Kästner

A

Jeg er virkelig modstander af tanker.

B

I hvert fald mine egne.

A

I hvert fald halvdelen af mine tanker.

B

De er ikke til at styre.

A

De løber ud over marker og enge med mig på ryggen og jeg kan ikke stoppe dem.

B

De kaster mig af, så jeg er ved at brække ryggen.

A

De tonser afsted mod alle mulige fremmede lande, som jeg ikke kender og jeg kan ikke gøre andet end at klamre mig til dem og bare prøve at hænge på.

B

De flyver afsted ud over vandet og kaster mig ned, så jeg bliver ædt af fiskene.

A

De tramper på mig, når de kommer galoperende i store flokke ned fra bjergene.

B

Jeg kan ikke finde ud af at hegne dem ind eller få dem til at opføre sig som jeg vil.

A

De respekterer ikke fodertider, spisetider vil ikke rides til og vil ikke gå med saddeL.

B

De får svedig pels efter en hel dag ude på bakkerne og bagefter ruller de sig i mudderet, så man ikke kan få dem rene.

A

De hvisker om katastrofer og epidemier og eventyrslotte og usigelige ting, men de kan ikke standses.

B

De er modstandere af indhegninger, vægge, puttetider, sengetider, sovetider, arbejdstider, dyrtider lukketider.

A

De åbner døren for fremmede. De lukker idioter ind. De tager imod gadesælgere, kriminelle og sigøjnere.

B

De kan finde på at bruge upassende ord.

A

De har ingen planer og ingen retning.

B

De vil ikke lytte, men de vil hele tiden snakke.

A

De vil ikke lytte og alligevel hører de alt.

B

De tager alting personligt.

A

De bor i små huler under jorden, hvor de graver sig ned og lægger æg. Og der ligger de og udklækker sig for så at komme op langt langt senere i form af mærkelige, slimede dyr eller smukke sommerfugle eller hvad fanden der passer dem.

B

De har ikke nogen indholdsfortegnelse.

A

De er fuld af E numre.

B

De er ligesom røde pølser. De knækker over på midten.

A

De fylder for meget. De fylder for meget. De fylder for meget.

B

Og alligevel vil jeg ikke af med dem.

A

Ikke på nogen måde. Du må ikke tage dem fra mig.

B

Jeg vogter over dem med et haglgevær. Eller med en basuka. Eller med håndgranater.

A

De driver mig til vanvid.

B

De pipler frem under armene som små sveddråber.

A

De forplanter sig ud i rummet.

B

De indtager muligvis hele verden og hele universet.

A

De nægter at tage hensyn, opføre sig pænt eller blive i skammekrogen med en hat på.

B

De ser onde øjne overalt, der stirrer på mig.

A

De ser terrorister med bomboudlødere i handsken.

B

De ser bitte små mikrober i maden.

A

De forestiller sig liv på andre planeter.

B

De arbejder sig hele vejen igennem en dommedagsteori, hele vejen til jordens ende.

A

De er udmattende.

B

De lytter ikke til tillidsmanden!

A

De respekterer ikke simple metoder til opbygning af et logisk argument!

B

De snakker med mikrober i min mave og med andre folks maver.

A

De fornemmer trafikken og cyklerne og bilerne og arkitekturen.

B

De har lukket andre folk ind på et meget tidligt tidspunkt, som nu løber rundt i store tomme rum og snakker!

A

De holder fest om natten og lukker ikke vinduerne.

A

De kommer aldrig alene.

B

Først kommer der én lille tanke, som en regndråbe:

A

Du ser en brækklat på gulvet og pludselig er det som om brækklaten vokser for øjnene af dig og du ved, at nu skal du selv kaste op!

B

Du ved, at du skal kaste op.

A

Og pludselig hagler regnen ned over dig og du er gennemblødt.

B

Jeg er helt sikkert syg nu, jeg skal kaste op, jeg skal brække mig. Ud på nogen. Hen over nogen. Det vil være pinligt.

A

Jeg skal helt sikkert kaste op, midt i denne her flyver, hvor jeg sidder. Midt imellem alle de her mennesker.

B

Det kommer til at ske.

A

Jeg knuger brækposen i min hånd.

B

Bør jeg rejse mig, løbe ud på toilettet, gemme hovedet i toiletkummen og blive der på resten af turen.

A

Og hvad hvis flyet styrter ned, mens jeg kaster op?

B

Vil opkassen så stige op i luften og flyve rundt og male hele kabinen opkastfarvet? Og vil nogen nogensinde opdage det, når vi nu allerede er døde og svæver rundt mellem vragele i havet.

A

Forliste og alene.

B

På bølgerne.

A

Måske er vi kun to, der er overlevet derude i bølgerne.

B

Måske er vi kun to, der ligger og knuger os til vingerne af et fly i det, der engang var det indiske ocean.

A

Vil jeg huske at puste min sikkerhedsvest op til den tid? Vil jeg kunne huske, hvordan man puster en sikkerhedsvest op?

B

Vil lykten i sikkerhedsvesten virke?

A

Er bølgerne på det indiske ocean virkelig ligeså høje som højhuse.

B

Vil en stor hval i mørket stige op under os, som en gigantisk skygge under vandet og løfte os op på dens ryg.

A

Er der overhovedet hvaler i det indiske ocean?

B

Vil den blæse luft op i luften og bære os med op på toppen af dens vejrtrækningspringvand?

A

Hvad vil der ske?

B

Vil vi råbe til hinanden i mørket? Vil vi klamre os til hinanden og prøve at opmuntre hinanden.

A

Vil vi genindspille scenen fra Titanic, bare med en flyvinge i stedet for en isflage?

B

Vil vi føle en dyb rædsel, som kommer inde fra selve jorden?

A

Nu er det her?

B

Det vi frygtede?

A

Det er her lige nu.

B

Rædslen!

A

Når vi lander med flyet er jeg allerede død mindst hundrede gange. Vi lander sikkert og alle lever.

B

Nogen sover. Nogen drømmer. Nogen læser "*The Economist*" og nogle græder over en romantisk komedie, som de aldrig ville se andre steder end på et fly.

A

Men da vi lander er jeg allerede død hundrede gange.

B

Jeg har fået hugget hovedet af, da vragdele fra flyet klippe det af i faldet.

A

Jeg har ramt bølgerne med et brag.

B

Flyet er styrtet ned ti gange på grund af terrorister.

A

Menneskelige fejl.

B

En psykisk syg pilot, der vil være kendt for at have gjort noget forfærdeligt.

A

Et kapitalistisk flyselskab, der har sendt en model på banen, som endnu ikke er færdig.

B

Men jeg er overbevist om, at det er mine tanker, der har holdt flyet på vingerne hele vejen.

A

Det kæmper store fly, der svæver op i luften, som et hus der bare letter.

B

Luft kan ikke bære et hus alene.

A

Mine tanker er nødt til at hjælpe med at bære huset.

B

Ellers falder det ned.

A

Det er klart!

B

Ingen af de andre mennesker i flyet ved, at det er mine tanker, der har båret flyet hele vejen.

A

Ingen siger tak! Ingen!

B

Igen har mine tanker reddet verden!

A

En mærkelig tanke materialiserer sig langsomt.

Den sidder på min ryg eller holder mig for øjnene.

B

Den går altid med sorte handsker.

A

Den binder mine hænder.

B

Den holder dig for munden, så du ikke kan tale.

A

Den holder dig om halsen, så jeg ikke kan drikke det glas, der står lige foran mig.

B

Den tager med til receptioner og middage, hvor den konsekvent sparker Dig over skinnebenet, så du ikke kan koncentrere dig.

A

Den googler ting og kun uhyggelige ting og fortæller mig det hele bagefter.

B

Den kravler op på din ryg og sidder der igennem en hel arbejdsdag, så du er ved at falde om, når du kommer hjem om aftenen.

A

Den er stor og tung og mørk.

Den ligger sig på min sofa og vil ikke flytte ud.

Hvad laver du?

B

Jeg ligger på din sofa og jeg vil ikke flytte ud, siger den.

A

Er du bare flyttet ind, siger jeg.

B

Jeg er bare flyttet ind, siger den.

A

Den tømmer køleskabet, æder først isen, drikker sodavanderne, spiser chipsene og bøvser.

Når jeg vågner om morgenen sidder den ovenpå min mave og holder mig nede.

Det her er langsomt ved at tage en drejning!

Jeg vil op!

B

Du vil op. Men jeg vil ned, siger den.

A

Jeg vil ud.

B

Du vil ud. Men jeg vil blive inde! Siger den.

A

Jeg vil derhen, siger jeg.

B

Du vil derhen, men jeg vil blive her.

Siger den.

A

Den laver nogle meget lange pauser.

Den får mit hjerte til at banke helt vildt hurtigt. Hundrede slag i minuttet. Den gør hænderne svedige, så glas ryger ud og ryger ned på gulvet.

Den kommer langsomt ind i mine drømme, så drømmene ikke længere er drømme, men bare flimrende strømme af ord.

B

Bla bla bla bla bla.

A

Når jeg vågner sidder den på min hals og stirrer mig ind i hovedet.

B

Stor og dorsk!

A

Hvem er du overhovedet, siger jeg.

B

Høøøøøø... siger den.

A

Den er ligeglad om der er andre folk til stede: Kærester børn eller venner! Den vil altid sidde på skødet.

B

Den vil klamre sig til dig.

A

Den siger:

Dit hjerte slår for hurtigt, du er ved at få et hjerteanfald.

Hva?

B

Bang bang bang.

A

Ja, det slår virkelig hurtigt.

B

Der kan du se, dit hjerte slår for hurtigt. Du er ved at få et hjerteanfald!

A

Bang bang bang.

B

Dit hjerte er ved at ryge ud af kroppen på dig.

A

Jeg tror mit hjerte er ved at ryge ud af kroppen på mig!

B

Det er virkelig ved at ryge ud af kroppen på dig.

A

Min hjerte er ved at ryge ud af kroppen på mig.

B

Det er virkelig ved at ryge ud af kroppen på mig.

A

Nu ryger mit hjerte ud af kroppen på mig!

Det ryger ud!

B

Bang!

A

Så skete der ikke noget alligevel.

Mit hjerte røg ikke ud af kroppen alligevel.

Det sidder der stadig og banker helt stille og fint.

B

Sig mig engang, hvordan kunne du overhovedet tro, at dit hjerte ville ryge ud af kroppen på dig?

Er du dum?

Et hjerte ryger ikke bare ud af kroppen.

Der er jo både ribben og hud og muskler imellem dit hjerte og verden udenfor!

Det er fuldstændigt urealistisk.

A

Men det var dig, der sagde det?

B

Og hvad så? Det gør det ikke mindre dumt.

Nej, det du virkelig burde være bange for er noget andet?

A

Hvad er det for noget andet, som jeg virkelig burde være bange for?

B

Det du virkelig burde være bange for er, at dit hjerte skal gå i stå.

A

At mit hjerte skal gå i stå?

B

Ja lyt til det nu, hvor langsomt det banker.

A

Men det er jo fordi, jeg ligger her og er ved at falde i søvn.

B

Ja, men kan det virkelig være meningen, at et hjerte skal banke SÅ langsomt.

A

Jeg kan jo prøve at tælle, hvor mange slag, det slår i minuttet.

B

Det kan du ikke, mens du falder i søvn.

A

Så hvad skal jeg gøre?

B

Du skal bare lade være med nogensinde at falde i søvn.

A

Men det kan man ikke.

B

Du kan muligvis blive den første, det lykkes for!

A

Skal jeg blive den første, som det lykkes for aldrig nogensinde at sove?

B

Ja.

A

Men så dør jeg.

B

Det gør du jo alligevel muligvis, hvis du falder i søvn.

A

Ud på natten falder jeg endelig i søvn.

Den mørke, dorske tanker ligger ovenpå mig og sover.

Resten af huset sover.

Jeg kan ikke fortælle nogen om alt det her.

Jeg må undgå at tage bussen, for når jeg tager bussen, så føler jeg, at mit hjerte skal springe ud af brystet på mig.

Og jeg må undgå at sove, for når jeg falder i søvn, begynder mit hjerte at slå så langsomt, at jeg tror, jeg skal dø.

Jeg må i det hele taget undgå en helt masse ting.

Når jeg vågner om morgenen og vækkeuret ringer er jeg allerede udmattet.

DINGELING! DINGELING! DINGELING!

B

Jeg er langsomt begyndt at isolere mig selv.

A

Dingeling!

B

Det kommer helt langsomt og helt af sig selv.

A

Dingeling!

B

Jeg har svært ved at tage telefonen, når den ringer.

A

Dingeling.

B

Fordi jeg simpelt hen ikke kan regne ud, hvem der er i den anden ende.

A

DINGE LING!

B

Det kunne være alle mulige.

A

Dingeling!

B

Det kan være mine venner!

A

Dingeling.

B

Min familie!

A

DINGELING.

B

Folk, der vil mig noget!

A

Dingeling!

B

Folk, der vil sige mig noget.

A

DINGELING! DINGELING!

B

Folk, der vil sige at jeg har glemt noget, bebrejde mig noget.

A

Dingeling.

B

En regning, der ikke er betalt.

A

DINGELING!

B

De vil bebrejde mig, at jeg ikke tog telefonen sidste gang de ringede!

A

Dingeling.

B

Og nu gør jeg det så heller ikke igen.

A

DINGELING.

B

Hvad er du for en ven?

A

Ding –

B

Hvad er du for et barn.

A

Nge!

B

Hvad er du for medarbejder?

A

Ling!

B

Hvem ved, der er en milliard ting, som den i den anden kan være sur på mig over. Som de kan ville bebrejde mig, rase på mig over.

A

DING!

B

Så jeg lade være med at tage den.

BUM.

A

Nu tog du den ikke.

B

Nej.

A

Hvorfor tog du den ikke?

B

Fordi jeg.... Jeg ved det ikke...

A

Er du fuldstændig ude af stand til at tage din egen telefon?

B

Nej.

A

Undgår du at tage den?

B

Ja.

A

Tænk et voksent menneske, der ikke tager sin telefon. Ikke svarer ikke ringer tilbage.

B

Sådan er det bare lige nu.

Jeg ved, at det er vigtigt, at jeg bare lige holder mig for mig selv og lidt væk fra andre i en periode, bare en lille periode.

At jeg bare er helt alene.

Med mine egne tanker.

Jeg skal bare have styr på mine tanker, så kommer jeg stærkt tilbage.

Og jeg tror virkelig, at jeg får bedst styr på mine tanker, når der ikke er så mange andre mennesker.

A

Der er en ven, der har skrevet til dig her, at han gerne vil i biografen med dig.

B

Lige nu er det ikke så godt med biografen.

A

Der er en ven, der har skrevet til dig her om du vil med til fest.

B

Nå.

A

Der er en ven, der har skrevet til dig her, om du ikke vil med ud og gå en tur.

B

Det er ikke så godt at gå ture lige nu. For mig.

A

Der er en ven, der skriver her: JEG ER NÆRVØS FOR DIG, HVORFOR RINGER DU IKKE TILBAGE.

B

Ja, det forstår jeg jo godt, men lige nu skal jeg bare ikke se nogen.

A

Er du okay? Er der en der skriver her.

Skal vi ses?

Er der en der skriver her.

Jeg er bekymret for dig, ring. Er der en der skriver her.

Jeg kommer over til dig snart.

Er der en der skriver her.

De er jo alle sammen sure på dig.

B

Ja, det er de.

A

Det er jo tydeligt, at de alle sammen er dybt skuffede over dine manglende svar.

B

Ja, det er virkelig tydeligt.

A

Det er tydeligt at du må sætte dig ned og skrive grundigt og undskyldende til dem alle sammen.

B

Ja, det er tydeligt.

A

Du må skrive nogle grundige, lange og meget undskyldende tanker!

B

Du må virkelig sætte dig ned og skrive noget meget langt. Forklare for dine venner og dem, der elsker dig, hvorfor de skal bebyrdes af dig på den måde. Hvorfor de igen skal være nervøse for dig.

Dit skrøbelige sind. Dine op og nedture.

Din manglende go-getter – natur!

Dine manglende evne til at foretage en lineær udvikling!

Det er to skridt frem og tre tilbage med dig.

Tag kampen op for helvede! VIND OVER DET.

Find glæden.

Kom ud af stilstanden.

Verden er her.

Men du er her.

Din manglende evne til at have en ejerlejlighed.

Hvor skal jeg begynde med dig?

B

Men de elsker mig jo?

A

Hvem?

B

Alle dem, der skriver til mig.

A

Eller også bekymrer de sig bare for dig.

B

Hvad mener du?

A

Måske er de bare fanget i en dans, hvor de skal redde dig endnu engang. Hjælpe dig. Lytte til dig.
Blive ignoreret af dig.

B

Jeg kan ikke. Jeg kan ikke svare på de sms'er.

A

Nej. Det kan du vel ikke.

B

Dingdong!

A

Nu ringer det på døren.

B

Dingdong!

A

Nu er de sgu kommet herover.

B

Dingdong!

A

Dit redningshold.

B

Dingdong!

A

Kommet for at redde dig igen. Igen igen.

B

Dingdong.

A

Du kan ikke lukke dem ind.

B

Dingdong.

A

Du kan simpelt hen ikke lukke dem ind nu, de vil være skide sure på dig.

B

Dingdong.

A

Nu skal du igen til at undskylde.

B

Ding dong.

A

Det er dem, de står derude.

B

Hvad skal jeg gøre?

A

Ding dong.

I hvert fald ikke lukke dem ind!

B

Nej, jeg kan ikke lukke dem ind.

Dingdong.

A

Du er nødt til at klippe ledningen over.

B

Ding dong.

A

Tag en saks og klip.

Ding dong.

B

Nu klipper jeg ledningen.

A

Klip!

Ding!

B

Jeg klipper!

Det var det.

A

Så er det bare os to.

B

Dig og mig.

A

Det var godt vi slap for dem.

B

Det var virkelig, virkelig godt.

A

Nu er her stille.

A

Nogen, der kigger ind gennem en stor glasrude.

B

En trappe, der fører ned i dybet.

A

Skridt ude på gangen.

B

Elverpiger, som aldrig er der, når man kigger lige på dem.

A

Når man kigger ned i badekaret og der er en verden på den anden side af vandet, som er præcist spejlvendt af vores egen verden.

B

Meteoror ude i verdensrummet, som farer mod jorden.

A

Chancen for, at der virkelig findes magi.

B

Hvis jeg bliver rask, er der så en chance for, at jeg mister min fantasi?

A

Der kommer en patient ind til mig, som alle de andre læger har opgivet.
Hans ene pupil er større end den anden.
Øjnene er et spejl af kroppen.
Der er noget galt med den ene side af hans krop.
Han kan ikke bevæge den rigtigt, han falder på det ene ben.
Hans arm vil ikke gøre som han vil.
De andre læger mener, at han *lades som om*.
De tror han har læst alle lægebøgerne og nu spiller, at der er noget galt.
Men jeg er sikker på, at der virkelig *er* noget galt med ham og jeg sørger for, at han bliver scannet.
De finder en kæmpe tumor i hans hjerne på størrelse med en appelsin.
Jeg skal tænke mig rigtig godt om.
Hvis jeg sender ham det forkerte sted hen, kan det gå galt.
Jeg sender ham til en kirurg, der skal tage en biopsi.
Men biopsien går galt og han vågner aldrig.
En måned efter han så mig er han død.
Var det min skyld?
Tog jeg den forkerte beslutning.
Jeg bliver ved med at huske hans navn. Det skal man jo ikke.
Alle siger: Det er godt du er så rolig, men jeg er jo ikke rolig.
Jeg er virkelig ikke rolig!
Hvilke andre beslutninger kan jeg tage, som kan være fuldstændigt fatale?
Gå til højre eller gå til venstre?
Kigge op eller kigge ned.
Der er en hel mur, der vælter og bølgerne fosser bare ind.
Jeg gemmer billedet af hans hjerne i en hemmelig skuffe.
Alle de tanker, der forsvandt.
Alle hans tanker er væk.
Jeg sniger mig ind til den stue, hvor han ligger. Det er fuldstændigt uhørt. Sådan noget gør man ikke.
Han er sendt videre til en ny afdeling.

Han er ikke min patient mere.

Men jeg ved ikke hvorfor, jeg må bare se ham.

Så jeg sniger mig derind og der ligger han.

Og pludselig er det som om, han sætter sig op og kigger på mig og siger:

Nu går verden under.

Alt er farligt.

B

Rudekuverter

Jeg har det dårligt med rudekuverter.

Og dermed med postkasser.

A

Da jeg kommer hjem, sidder der en uhyggelig tanke i et hjørne af stuen og stirrer på mig hele aftenen gennem bolognese og disneysjov. Den siger ikke noget. Den stirrer bare. Så ringer telefonen.

B

Det er verisure.

A

Hej, Verisure.

B

Jeg ringer angående det tilbud, du gerne ville have på en alarm.

A

Ja. Jeg ville gerne have et tilbud på en alarm.

B

Du får både en brandalarm og en tyverialarm.

A

Wow.

B

Det fungerer sådan, at der er et kamera i alarmerne, som filmer hvis alarmerne går i gang.

A

Kan man ikke få de gamle alarmer uden kamera?

B

Nej. Nej nej. Dem kan man slet ikke få mere.

A

Hvorfor?

B

Fordi det her er langt sikrere.

Langt langt sikrere.

A

Hvad mener du?

B

Fordi vi kan se, hvor meget en eventuelt brand har bredt sig. Eller hvad en eventuelt indbrudstyv har gang i.

A

Men jeg vil ikke filmes i mit eget hjem.

B

Du bliver heller ikke filmet. Kun, når ulykkelen er ude.

A

Men hvad hvis jeg steger bacon, nøgen i mit eget køkken.

B

Steger du ofte bacon, nøgen?

A

Nej, men.

B

Det er højest hypotetisk.

A

Hvad hvis én af jeres teknikere er et kryb, der kan lide at spionere på folk?

B

Det er et uhackeligt kamera.

A

Og Titanic var et synkefrit skib.

B

Nu er vi ude der, hvor jeg ikke længere kan følge med.

A

Hvad koster det?

B

Hømf hømf hømf.

A

Hvad koster det hver måned?

B

Hømft hømf hømf

A

Hvad?

B

Hømf hømf hømf!

A

Det er jo sindssygt mange penge!

B

Ah, er det det?

A

Det er jo absurd.

B

Nå nå nå.

A

Hvad mener du med, nå nå nå nå.

B

Man må spørge sig selv...

A

Hvad må du spørge dig selv?

B

Om man virkelig KAN sætte pris på sine børns sikkerhed.

A

Hva?

Fuck dig. Fuck dig fuck dig.

Tanken over i hjørnet sidder og stirrer på mig med sine sorte øjne og sin mærkelige hånd med den sorte handske.

Hvad er der inde i den handske. Vil den detonere noget?

B

Jeg nægter at betale høm for mine børns sikkerhed og nu ender de med at brænde op i flammerne fra en ild skabt af en ødelagt elinstallation og jeg kan leve i sorg og skyld resten af livet.

A

Jeg taber en kniv ud af hånden.

Jeg er ude af stand til at smøre en madpakke til i morgen.

Jeg ringer op til manden fra Verisure og prøver at få ham til at forstå, hvad han har gjort ved mit humør. Men jeg får en anden medarbejder, der hedder Charlotte og hun ved ikke, hvem jeg har talt med. Jeg fortæller Charlotte fra Verisure, at ham jeg snakkede med, som jeg er sikker på hed

Mark, insinuerede, at jeg er en dårlig mor. Jeg lader alting gå ud over Charlotte og det rådne firma hun arbejder for og kniven falder bare ned på jorden.

Jeg kan ikke smøre en madpakke.

B

Moar! Siger børnene.

A

Jeg taber kniven igen.

B

Moar, siger de.

A

Jeg kan ikke holde på den rigtigt. Smør og rugbrød. Det hele blander sig sammen.

Jeg sover, men natten gør det ikke bedre.

Kniven ryger på gulvet igen.

B

Moar, den store viser er oppe på otte.

Moar.

A

Jeg skal bare lige være lidt for mig selv.

B

Mor.

Nu kom vi for sent.

Jeg tygger på det samme stykke rugbrød i en halv time.

Den store, onde tanke har spist alt mit rugbrød.

B

Jeg drømmer om, at rejse hen til en slags refugium.

A

Det er et sted, som muligvis ikke findes i virkeligheden.

B

Der er strand.

A

Der er vand.

B

Der er bølger.

A

Men bølgerne har en overskuelig størrelse.

B

Der er konstant sol.

A

Men aldrig for varmt.

B

Der er en mildhed i luften.

A

Alt er tilladt.

B

Og ingenting er forbudt.

A

Alting bliver serveret.

B

Og alligevel er man ikke passiv.

A

Men springer rundt og bevæger sig.

B

Men man slapper også af.

A

Alle éns tanker er flydende og rolige.

B

Den virkelige verden findes ikke.

A

Og alligevel *er* man i den virkelige verden.

B

Alle ligner én selv.

A

Og alligevel er vi alle sammen forskellige.

B

Men uden at det er skræmmende.

A

Vi er ikke isolerede.

B

Og alligevel har vi det hele for os selv.

A

Vi kan se rigtig langt.

B

Men vi er fokuseret på *her* og *nu*.

A

Der er andre mennesker. Selvfølgelig er der det!

B

Men de er der uden at være... forkerte.

A

Der er konflikt, men det er på en måde, som man kan arbejde med.

B

Der er farer. Men kun de farer som man kan løse med de barer næver.

A

Det er en stor verden.

B

Og alligevel en verden, som man kan overskue!

A

Det er dér, jeg gerne vil hen.

B

Man får en god og helt regelmæssig farve.

A

Men det er ikke sundhedsskadeligt.

B

Der er musik, men aldrig for højt.

A

Der er ambition, men aldrig ødelæggende ambition.

B

Der er klasseforskelle, men på den måde, at mælkeemanden bare er glad for at være *mælkemand*.

A

Der er ingen historie, som man hænger fast i.

B

Alle får nye navne, der de kommer derhen.

A

Navnene lyder fremmedartede men alligevel genkendelige.

B

Når jeg kommer derhen falder jeg om i sandet, fordi jeg er så udmattet.

A

Og nogen tager imod mig og giver mig fugtede, lune vaskeklude til at vaske mit ansigt.

B

Og alle siger, at de forstår mig.

A

Og alle de andre siger: Sådan havde jeg det også, da jeg kom!

B

Og jeg får skyllet mine tarme, så alt det rådne der er inden i mig kommer ud.

A

Fordi tankerne sidder i tarmene.

B

Og jeg kommer tilbage i en slags grundtilstand, hvor alt det jeg er bange for, bliver vasket ud!

A

Og jeg drikker en blanding af mudder og vandmelon i stedet for at spise.

B

Og alle siger: "Åh gud, jeg var så udmattet, så bange, så overvældet, men nu er jeg her".

A

Og vi passer alle sammen på hinanden.

B

Og solen skinner.

A

Og tankerne flyder roligt, som en dejlig og meget doven flod.

B

Og tiden står stille.

Men så kommer jeg hjem fra det her refugium og så rammer verden mig lige i ansigtet og jeg bliver rædselsslagen for alt, hvad der kan ske med mig og som skal ske med mig og verden og det eneste jeg vil er at få en billet tilbage til det refugium, som jeg ikke ved om findes og den eneste løsning er, at hive alle stik ud, at slukke for alting og efterlade alting at klippe alle ledninger over og være helt alene og grave mig ned i jorden og den mørke tanke er tilbage igen og sidder ovenpå mig og jeg hader mig selv for at tro, at jeg nogensinde kunne stikke af. Man kan ikke stikke af fra noget. Men kan kun overgive sig.

A

Jeg går ind til den aller øverste chef på mit arbejde.

B

Du vil sige til ham, at du simpelt hen ikke kan mere.

A

Ja.

B

At der er et eller andet helt galt.

A

Ja.

B

At du er bange for alting.

A

At jeg er bange for alting.

B

At små beslutninger gør dig fuldstændigt rædselsslagen.

A

Og den mørke tanker siger.

B

Uh, nu kan han virkelig se på dig, at alting er galt med dig.

A

Og mens jeg sidder derinde hos ham, så bliver mit hoved kæmpe stort.

Kæmpe stort ligesom en bowle fuld af fisk.

Mit hoved er rent faktisk en bowle fuld af fisk.

B

Han kan virkelig se på dig, at du er ude af den!

A

Der svømmer små guldfisk rundt derinde og gubier og en sugemalle, der er i gang med med at rense glasset med sin underlige mund.

B

Hvis du læner hovedet for meget til den ene side, så falder vandet ud!

A

Jeg kan ikke regne ud, hvad jeg selv siger, men jeg taler og min chef kigger på mig med store, venlige øjne.

Alle kan se, at jeg har et hoved, som er en bowle med fisk!

Mit hjerte hamrer og hver gang mit hjerte hamrer, så får det vandet i bowlen til at ryste.

En lille guldfisk ryger ud af mit hoved og ned på gulvet, der ligger den og spræller.

Den mørke tanke kommer og svømmer rundt derinde.

Den er en rovfisk, der æder alle de andre.

B

Din chef siger.

Vi er simpelt hen så glade for dig her.

A

Hva?

B

Ja, vi er så glade for dig her.

A

Hvad siger du?

B

Vi er så glade for dig her.

A

Er I glade for mig?

B

Ja, vi er virkelig glade for dig.

A

For mig?

B

Vi er så taknemmelige for at have dig her på afdelingen!

A

Men mit hoved er en bowle fuld af små fisk.

B

Hvad siger du?

A

Det er jeg virkelig glad for.

B

Men hvad siger du til tilbuddet?

A

Hvilket tilbud?

B

Tilbuddet om stillingen?

A

Hva, ja... hva?

B

Jeg er ved, at jeg er nødt til at tilbyde dig et eller andet, for at få dig til at blive her.

A

Så du tilbyder mig en lederstilling?

B

Ja. Det vil være et skridt op for dig.

A

Men det er meget svært at tage et skridt, når ens hoved er en bowle fuld af vand.

B

Siger du ja.

A

Selvfølgelig siger jeg ja. Jeg siger jo virkelig ja. Ja ja. Jeg siger ja.

Hvis man ikke sagde ja, så ville man jo være sindssyg!

Det gælder om at komme op af trappen, op! Op!

Da jeg kommer hjem, sætter jeg mig og lægger mig ind over bordet. Mit hoved, som stadig er en bowle fuld af guldfisk ligger sig på bordet og vandet fosser ud ned på gulvet, hvor fiskene ligger og spræller i vandet.

Jeg kigger op og hele min familie står og kigger på mig med bange øjne.

B

Nu må du virkelig gøre noget, for at komme ud af det der!

A

Børnene ser tegnefilm.

B

Nu må du virkelig, virkelig gøre noget, for at komme ud af det der.

A

Ud af hvad?

B

Vi må gøre noget, for at du kan komme ud af det?

A

Ud af hvad?

B

Den mørke tanke er blevet en sort sten i min lomme og jeg tager den frem og nulrer den.

Jeg vil bare være alene.

B

I det gamle Grækenland, var der folk, der var bange for at Atlas, der holdt jorden skulle blive træt i armene og tabe verden på gulvet.

Eller hvad han nu stod på. Jeg ved ikke, om han stod på gulvet.

A

Stod han på en skildpadde?

B

I alle fald kunne folk godt finde på, at blive bange for den slags.

A

Der er også beretninger om folk, eller i hvert fald én person, der led af at føle sig som lertøj. Meget skrøbeligt lertøj, som kunne ryge på gulvet og gå i tusind stykker.

B

I det gamle Grækenland, var der også folk der var bange for fløjtemusik. Helt irrationelt.

A

Man forstår det jo godt.

B

I Middelalderen kunne folk finde på, at være bange for hekse. For at deres nabo skulle være en heks.

A

Eller for at andre skulle tro, de var hekse.

B

Og for at dommedag skulle komme.

A

Eller for at de skulle komme i helvede.

B

Eller for at de skulle dø af en simpel infektion.

A

Livet er dødbringende. Det er virkelig det, man kan få ud af at læse den slags.

B

I slutningen af 18 hundrede tallet, blev folk virkelig nærvøse.

A

Der var flere og flere, der flyttede ind i storbyer og livet blev så hurtigt.

B

Folk kunne ikke følge med.

A

Telegrafene blev opfundet. Man kunne hele tiden få beskeder fra andre.

B

Damptøget, der bandt byer og lande sammen. Pludselig var verden bare en stor palle melle af veje og jernbaner.

A

Automobilen, der drønedede igennem byerne med 20 kilometer i timen.

B

Bare det at komme til og fra arbejde var en udfordring i sig selv.

A

Et øget tempo.

B

Det lynhurtige liv i overhalingsbanen med kramofonplader moderne ting som elevatorer og radioefoner. Ikke overraskende at folk blev bange!

A

Man kaldte det amerikanitis, fordi det blev forbundet med den hurtige, foranderlige amerikanske livstil i den nye verden.

B

Der blev lavet spændende ny medicin, som skulle modarbejde denne her epidemi.

A

Den blev kaldt amerikanitis eleksir og var lavet af opium og hash og ingen anden medicin kunne dulme husmoderens nerver på samme måder, når hun var overvældet af livet i den moderne tid.

B

Man kunne også blive lukket ind i et rum og forblive der i flere måneder.

A

Eller gå i analyse.

B

At se ind i sig selv.

A

Den første selvhjælpsbog blev udgivet. Den havde en rigtig god tittel. Den hed: Selvhjælp.

B

Sproget begyndte at ændre sig. Det engelske ord "worry, som før havde hentydet til den bevægelse en hund gør, når den får fat i struben på et bytte og rystede det, kom nu til at betyde at bekymre sig. Som om selve bekymringen var en hund, der ruskede i vores egne struber.

A

Det blev moderne at bekymre sig.

B

Et stykke ved navn: Bør jeg bekymre mig, gik i flere måneder for fulde huse i London.

A

Første verdenskrig kom. Og førte til mere ny medicin.

B

Heroin, var opkaldt efter heltene fra skyttegravskrigen og nu blev det givet til folk, derhjemme, der var angste, selvom de aldrig havde været i krig.

A

Billeder af folk, der var fanget i spasmerne af granatshock.

B

Der kom mere medicin. Den første tranquilizer hed Miltown og var opkaldt efter den rolige lille soveby Miltown i USA. *Tranquil little Miltown*. Der ville jeg gerne hen. Sådan en lille by. Hvor der er rart og roligt og hverken for stille eller for larmene.

A

Men det gik ikke så godt med Miltown. Den havde bivirkninger. Måske døde Marilyn Monroe af dem.

B

Så der blev fundet på noget andet. Veronal. Som var opkaldt efter Verona. Den smukke, dejlige, rolige by Verona, som én af forskerne bag Miltown havde besøgt med sin kone og som han mente var paradiset på jord, et sted, man simpelt hen ikke ville væk fra! Dejlig, rolige Verona. Et refugie for sjælen.

A

Men så kom Prozac og med et var vi ikke angste mere, nu var det depression, der var mest af. Jeg har læst om alt det her og alligevel. Når jeg så står midt i det, hvad skal jeg så bruge det til. Andet end at tænke på, at folk altid har haft det sådan. Ikke alle. Men mange.

I en verden, hvor målet er størst mulig lykke er alle ulykkelige, læste jeg, stod der på flappen af én af bøgerne.

B

Jeg har læst alt.

A

Jeg er flyttet ind helt alene, fordi jeg har brug for noget tid til at tænke.

B

Det som jeg ikke forstår ved Titanic er, at der jo i virkeligheden var plads til både Leonardo di Caprio og Kate Winslet på den isflage og at der ikke var nogen grund til, at Kate Winslet skulle lade Leonardo di Caprio flyde ned i vandet helt alene.

B

Jeg har fået noget medicin af en psykiater.

På æsken, jeg fik udleveret på Apoteket står der "Mod tanker".

Ikke andet.

Det er simpelt hen medicin "mod tanker".

Jeg spekulerer over, om det er mod tanker generelt, altså alle tanker i verden.

Og om der kunne være en fremtid i at skabe et politisk parti, der simpelthen var modstander af tanker.

Eller også er det medicin mod en supertanker, en kæmpe båd der rejser hele verden rundt med olie hentet inde fra jordens indre.

Det kunne også godt være.

Er det snyd at tage medicin?

Er det ligesom ham, der havde kunstige ben og løb hurtigere end dem med rigtige ben.

Er jeg så rigtigt mig selv?

Jeg er egentlig ligeglad nu.

Det er efterhånden holdt op med at ringe på døren og jeg har set alle youtube videoer i hele verden.

På et tidspunkt, så jeg youtubevideoer i omkring tyve timer. Det eneste, der kunne dulme tankerne var at se nogen ganske langsomt og ganske forsigtigt pakke 24 forskellige påskeæg ud og samle alt legetøjet inden i.

Det eneste, der gjorde at jeg kunne få det bedre var, hvis jeg så ti videoer af nogen der skar et stykke sæbe i bittesmå firkanter, først på den ene led eller så på den anden led.

Det eneste, der virkelig kunne dulme mine følelser var, hvis jeg så alle videoer der findes om at hælde flydende materiale ud over en lagkage.

Jeg proppede bare sæbe og kager og påskeæg ind i øjnene uden at spise.

A

Nu er du først gået i gang. Nu kan du ikke stoppe!

Det eneste, der virkelig kan gøre, at du får det bedre er, at du ser femhundrede videoer, der handler om at man ser nogen male noget, man ikke ved om er et gulv eller et loft eller en væg med en helt blank maling i én lang, flydende bevægelse.

B

Den eneste måde, du kan få det bedre er, hvis du ser videoen "om 50 år er jorden ubeboelig, sort, mørk og afbrændt".

A

Den eneste måde, du kan få det bedre er, hvis du ser videoen ”mand spiser 200 flødebolle og dør”.

B

Den eneste måde, du kan få det bedre er, hvis du studerer hele scientologys historie fra ende til anden.

A

Den eneste måde, du kan få det bedre er, hvis du ser videoen: OVERRASKELSE, hvad er der inde i denne her kugle af *slime*.

B

Den eneste måde, du kan få det bedre er, ved at bombardere dit hoved med dumheder, som er endnu dummere end det, du allerede tænker!

A

Den eneste måde, du kan få det bedre er, hvis du ser denne her video med Lady Gaga, der siger: Du kan gøre det. Lige meget hvad du vil i livet, hvis du arbejder hårdt nok, kan du gøre det. Du kan gøre alt. Du kan gøre det. Lige meget hvad du vil i livet, kan du gøre det. Det kan du. Lige meget hvad du vil! Så kan du gøre det.

B

Jeg kan ikke engang rejse mig op fra denne her stol.

A

Nå nå!

B

Jeg kan ikke engang tage telefonen, åbne døren.

A

Nu er du jo heller ikke lady gaga!

B

Hvor er jeg overhovedet henne?

A

Du er i et sommerhus.

B

Hvilket sommerhus?

A

Et sommerhus, du har lånt for at være alene.

B

Og hvor længe har jeg været her?

A

Det ved jeg ikke. Et par måneder. Måske mere. Måske mindre.

B

Og jeg har bare siddet og set videoer med folk, der skærer i sæbe?

A

Du tog jo herop, for at være alene.

B

Hvorfor?

A

Fordi du ikke var alene nok i lejligheden.

B

Og hvorfor var jeg ikke alene nok i lejligheden?

A

Fordi folk kom og bankede på, selvom du klippede ledningen over til dørtelefonen.

B

Og så tog jeg herud.

A

Så tog du herud.

B

Men så glemte jeg at spise?

A

Ja, fordi du troede dit hjerte gik i stå nede i supermarkedet.

B

Men så bestilte jeg bare varer på Nemlig.

A

Ja. Men så blev det også ubehageligt at åbne døren for chaufføren.

B

Og så løb jeg tør for riskiks.

A

Og så stoppede du bare med at spise.

B

Man kan hvad man vil, undtagen at få tandpastaen ind i tuben igen.

A

Hva?

B

Man kan hvad man vil undtagen at få tandpastaen ind i tuben igen.

A

Hvad mener du?

B

Jeg kan ikke, hvad jeg vil. Jeg har brug for hjælp. Jeg kan ikke få tandpastaen tilbage i tuben igen.

A

Men... Jeg er her jo og hjælper dig. Hver dag.

B

Jeg spekulerer på, når jeg åbner døren og kommer ud igen om verden så stadig findes, eller om der er opstået helt nye plante og dyrearter, mens jeg har været væk.

A

Men jeg synes, det er bedst, hvis det bare er os to sammen.

B

Synes du det?

A

Vi har jo lavet et lille helle her.

B

Har vi det?

A

Et slags refugium, væk fra al larmen.

B

Hm...

A

Bare dig og mig.

B

Ja. Bare dig og mig.

A

Jeg har jo lært dig det hele.

Jeg har jo lært dig, at det er vigtigt at være bange hver dag. Ellers falder himlen ned.

B

Ja, det har du jo.

A

Og at der ikke er plads til dig nogen steder.

B

Ja.

A

Tænk, uden mig ville du slet ikke vide alle de her ting!

B

Nej, det er jo rigtigt.

A

Det er jo mig, der minder dig om alle de rædselsfulde ting hver dag.

B

Og det også meget sødt af dig.

A

Og det er også mig, der hver dag minder dig om, at du er magtesløs i forhold til alt.

Jamen, det er ikke fordi jeg ikke tænker på alt det, du gør for mig.

B

Det er mig, der sidder på maven af dig og prøver at kvæle dig, når du vågner.

A

Det er pænt af dig.

B

HVEM ANDRE GØR SÅDAN NOGET FOR DIG! Helt ærlig.

A

Ingen andre.

B

Ingen andre.

A

Ved du godt, at der findes mennesker, der slet ikke har nogen som mig. Og de falder rask væk ned af stier, brænder sig på lys, går ud foran biler, er skyld i katastrofer.

B

Jeg tror jeg har brug for hjælp.

A

Men du har jo mig!

B

Giv mig ledningen til telefonen.

A

Vil du lade den op?

B

Giv mig ledningen!

Giv mig ledningen!

A

Det er bare ikke pænt af dig det her.

B

Lady Gagga er en idiot.

Måske decideret ond.

Alle kan ikke alting.

Det er let nok at sige, når man er rig og har vundet en Oscar.

Alle syv Millarder mennesker på jorden kan ikke få en Oscar.

Det ville tage utroligt mange år og alle ville være døde, når det var overstået.

I en verden, hvor alle kan blive lige hvad de vil er alle mennesker en fiasko.

Nu er der batteri på.

Hjælp!

A

Psykiateren kigger meget venligt på mig.

Jeg kan genkende alle de lægeagtige ting han gør, for at få folk til at føle sig trygge.

Jeg har selv gjort det alt sammen.

Han siger, at vi skal afdække min fortid og at min fortid er ligesom et landskab fuld af landminer og når man træder på dem, så går de af.

Jeg synes det er dybt åndssvagt.

Jeg læser på nettet om den metode han bruger.

Han bruger et kneb, der hedder *re-parenting*.

Det betyder at han prøver at påtage sig rollen, som en venlig, fornuftig, rolig og lyttende forældre.

Han ligner julemanden uden skæg!

Jeg sidder her, fordi jeg bare gerne vil finde ud af, at kunne holde på en kniv og smøre en madpakke og se mine børn.

Hvis jeg bare lærer det, så kan alt det andet være lige meget.

Hvor er han dum og grim at se på, siger tanken.

Hvor har han mange grimme nipsting.

Jeg hader folk, der har diplomer på væggene.

Jeg nægter at lade mig behandle.

Jeg er kirurg, jeg skærer ting ud af folk. Ham der han sidder bare og snakker. Og diagnostiserer.

Som om alle ikke kan det.

Jeg er bange for, at Atlas, der bærer verden skal få ondt i armene og tabe den. Eller ondt i nakken.

Han står så utroligt ubekvemt.

Jeg begynder at fortælle psykiateren om min barndom, om mit arbejde, om mine kærlighedsforhold. Om patienten med knuden i hjernen og kniven, der røg på gulvet.

Psykiateren fortæller mig, at når man træder på en landmine, så udløser det ting.

Og så bliver man ramt.

Så begynder man at cope og bruge strategier. Han taler om dulmende skjold og undvigeadfærd og vrede skjold og det gør mig rasende for jeg kender jo alle eksemplerne allerede.

Jeg undgår bussen og går hele vejen hjem, men jeg træder på en landmine på vej hjem og bliver sprunget i luften midt på gaden, så folk får hjerneskind i hovedet og jeg ligger splattet ud på gaden. Jeg går hjem og drikker to flasker rødvin. Idiot. Enhver kan slå sig ned som psykiater.

Dulmende skjold my ass!

B

Vi skal aldrig tilbage dertil.

A

Siger jeg til mig selv.

B

Sikke en idiot.

A

Siger jeg til mig selv.

B

Førsteårs lomme psykologi.

A

Siger jeg til mig selv.

B

Hvad mon han tjener på at sidde der og snakke.

B

En eller anden kommer og hjælper mig hjem og tager min telefon og min ipad og min laptop og min stationære og giver mig en blyant og siger, at hvis jeg vil noget, kan jeg tegne eller læse en bog.

Verden står frem i al sin rædselsfulde sandhed.

Min lejlighed er grå og beskidt.

Himlen er grå og beskidt.

Ingen videoer med sæbe, der bliver skåret i stykker.

Ingen videoer med Lady Gaga.

Jeg tegner en gammel dame, der går over gaden med en stok. Men da jeg når til hendes fødder orker jeg ikke mere.

Jeg læser den første sætning i en bog:

Det var de værste tider og det var de bedste tider.

Der ligger en stor, tung klump ovenpå mig og den gider ikke engang sige noget.

A

Julemanden uden skæg siger, at éns følelser har meget svært ved at lytte til fornuft.

Julemanden siger, at når jeg går hjem i stedet for at tage bussen, så giver jeg mig selv ret i, at det er farligt at tage bussen og det føles i første omgang, som en lettelse, men jo længere tid, jeg bliver ved, jo mere vil jeg bekræfte mig selv i, at det er farligt at tage bussen.

Jeg er nødt til at tage bussen og så opdage at det ikke er farligt, så min krop lærer, at den overlever bussen.

Jeg ved jo, at han har ret.

Enhver kan læse sig til de banaliteter han fyrer af.

Så jeg *går* hjem!

Alle ved, at det er livsfarligt at tage bussen.

Julemanden siger, at jeg ikke kommer til at smitte mine børn med mine følelser.

Mor, vil du have denne her chokolade, som jeg selv har varmet inde i min hånd?

Julemanden siger, at jeg på én eller anden måde er kommet til at lære, af nogen, der ikke har villet lære mig det med vilje, at der ikke er plads til mig i verden.

Julemanden er fuld af lort!

Jeg tror ikke på julemanden.

A

Det er ikke sådan, at jeg vågnede op en dag og var glad.

Sådan er det ikke.

Jeg tegnede en hund uden hoved.

Så tegnede jeg et træ.

Så tegnede jeg en kaffekop.

Så tegnede jeg en drage.

Så tegnede jeg en pige på cykel. Hun havde ingen hænder.

Så læste jeg den næste sætning i bogen.

Så tegnede jeg en fugl.

Så tegnede jeg en plante.

Så tegnede jeg facaden på en butik.

Så læste jeg den tredje sætning i bogen.

Så tegnede jeg en flyvende heks.

Så tegnede jeg 14 nøgne damer.

Så læste jeg fem sætninger i en bog.

Så tegnede jeg en gade fuld af mennesker.

Så tegnede jeg himmelen.

Jeg tager bussen hjem. Det er en stor sejr.

Jeg er holdt op med at være rasende på julemanden.

Selvom han selvfølgelig ikke er en *rigtig* læge.

Jeg fortæller ham, om da jeg var lille og så en klat bræk på gulvet og var bange for, at jeg skulle komme til at kaste op og holdt op med at spise og blev så tynd over de næste par år, at mine forældre prøvede at fede mig op med fløde.

Men hvad er egentlig det pinlige ved at kaste op?

At éns indre bliver splattet ud over det hele?

Jeg fortæller ham, at jeg smed al maden ind i et skab, da jeg var lille, fordi jeg ikke ville spise og en dag kom min far og åbnede skabet og der faldt spaghetti med kødsovs ud over ham.

Julemanden synes trods alt, der er noget sjovt ved den historie.

B

En dag vågnede jeg op og tanken var væk.

Det eneste, den havde ladet ligge var sin sorte handske.

Jeg samlede den op og den var helt slatten og lille.

Jeg kunne ikke lade være med at have lidt ondt af den.

Nogle dage kommer den tilbage på besøg.

Så sidder den ovenpå mig og stirrer med sine store stakkels øjne og prøver at kvæle mig.

Men de fleste dage er den væk.

Så kan det næsten føles en lille smule tomt.

Måske er den omme bag gardinerne?

A

En dag gik jeg ind på mit arbejde og så skete der noget mærkeligt.

Jeg kiggede på mine kolleger, der sad og snakkede sammen og så var der én af dem, der vendte sig om imod mig og kiggede på mig og sagde:

Vil du have en kop kaffe?

Og jeg kiggede tilbage og sagde Ja, jeg vil gerne have en kop kaffe.

Og så sagde de: Vil du have sukker og mælk.

Og så sagde jeg, jeg vil bare have mælk.

Så sagde de, kom herover og sid.

Og så satte jeg mig bare ned ved siden af dem.

Jeg satte mig bare der! Og så skete der noget underligt. Lige pludselig... så havde jeg det som om, der var plads til mig i verden. Det var meget underligt, det var bare... lige der!

Jeg sad der.

De sad der.

B

Nogle gange kommer den løbene ud og bider mig i anklerne.

Andre gange kravler den med i kufferter og rejsetasker.

Den har fået en lille smule pels bag ørerne.

Hvis du ser den, så lad være med at samle den op.

